

117. Alundavisan.

D Gos - sen min bor i A - lun - da by, *G* A - lo - A - lun - da,
D A lun - da - lej! - Ö - gon har han blå som him - lens
A7 kla - ra sky. A - lun - da - lun - da *D* A - lo.

2. Går med sin lia lätt som en vind

Litet bränd av sol'n men frisk och
röd om kind.

6. Rosa! min Rosa. älskar du mig?»

»Du får nog en annan — tag din korg
och tig.»

3. Nyss red han sina hästar i vall.

Aldrig såg fåla bättre skött i stall

7. Kom så till mig en midsommarkväll

Gick med mig i dansen lättlig och snäll

4. Går han i dansen sedig och blyg

Ser han på en flicka, sker det just i
smyg.

8. Flickor, bara tyst — men tillstå jag
vill,

Hur det var, en kyss det krångla han
sig till.

5. Pingstdag om kvällen kom han till mig:

»Rosa lilla, hör; vad jag vill säga dig!»

9. »Rosa, han sade, »skall jag dö av
sorg»

Här har du min hand, jag tar igen min
korg.

A. A. Afzelius.